

Viisikene
Laulu- ja mängimees.

Uued
kolme ja nelja healega laulud,
mis
Noore rahwa röömuks wäljaantud.

Tartus, 1869.

Trükkitud ja müüa S. Laakmanni juures.

Visufene

Laulu- ja mängimees.

Uued

kolme ja nelja healega laulud,

mis

Noorerahwa rõõmuks wäljaantud.

Fr. Brandt.

Tartus, 1869.

Trükkitud ja müüa H. Laakmanni juures.

Inhataja.

Nummer.		Lehekülg.
1.	Loomine	5
2.	Troost igatvuses	7
3.	Kurbdus ja lootus	7
4.	Waste laste laul	8
5.	Noofide küllwamine	9
6.	Kewade laul	10
7.	Kewade laul lastele	10
8.	Koolilaste laul	11
9.	Maailm	12
10.	Sui laul	13
11.	Palwe ülemate eest	14
12.	Sõda laul	15
13.	Krenadeeri laul	17
14.	Koeu igatsemine	18
15.	Ena südame kurbdus	19
16.	„Kiidetud olgu mo Jeesus!“	20
17.	Laulu rõõm	21
18.	Aeg on üürife	22
19.	Nooruse pääwad	23
20.	Lahkumine	23
21.	Hommitu laul sui aial	24
22.	Shtu laul sui aial	25
23.	Kaanon (nelja seltsiga)	26
24.	„ kolme „	26
25.	„ „ „	27
26.	„ nelja „	27
27.	„ „ „	27
28.	„ „ „	28
29.	„ „ „	28
30.	„ „ „	28

1. Loomine. (Pauka, laula juukene.)

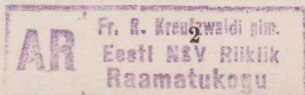
1. } E = si = me = se il = ma al = gus D = li meil se kal = lis
 Mis suur Looja wõ-tis luu = a E = si = me = seks e = te

wal = gus, Ja kui Loo-ja sel = le nä = gi, Siis ta õõ
 tuu = a.

ja pää = wa te = gi, Mis sest ae = ast il = ma ot =

ja Üh = te wii = si wõ = taks kes = ta.

(Saulumees.)

Ar 869
Brandt
659

2. Pärast Maa ja meri lahtus,
 Kiivid, muld kõik kokupahtus,
 Puud ja wäljad hak'sid õits'ma,
 Wilja kandma, kenas't hais'ma;
 Peale seda Looja wägi
 Päikest, kuud ja tähed tegi.
 Kalad lõi ta mere walda,
 Linnud lendma taewa alla.

3. Metsaelajaid ja loomi
 Lõi weel Jumal, weik'sid suuri,
 Roomajaid ka iga selt'si
 Mõõda maad ja mõõda metsi.
 Looja tarkus siin weel nägi
 Mis weel tarwis teha tuli,
 Et neil oleks järelmaatja,
 Kõige asja teele seadja.

4. Saks ei oln'd taal tarwis kulda,
 Wõtis aga tüli mulda
 Ja sest walmistas ta meest,
 Puhus hinge omast wäest.
 Pani Adam tema nimi;
 Looja nägu temal oli,
 Ja ka oli puhas, waga,
 Ega nõudnud kurja taga.

5. Eedeni eht Paradiis'
 Ehitas weel Looja siis
 Inimese elupaigaks,
 Ja see oli ilus, armas:
 Puude wili rohkest toitis,
 Looja heldus paistis kõikis,
 Tõgi kastis rohuaeada,
 Ei seal polnud misgi wäewa.

6. Adam kõndis mõõda aeda,
 Sõi ja jõi ja wõtis hoida
 Kõiki, mis ta hooliks antud,
 Üksit loom seal teist ei kartnud,

Kül see oli õnnis põli. —
 Aga Looja siis weel nägi
 Et nüüd süiski weel üks wiga
 Waewas mehe eluiga.

7. Siis ta ütles: Pole hea,
 Et on Adam üksi pea;
 Ma taal' tahan abi teha,
 Et wõib elust rõõmu näha.
 Siis ta saatis raske une
 Tema peale — et ei tunne
 Kui ta küljeluu sai wõetud,
 Liha, nahk siis kinnikaetud.

8. Nüüd see küljekondikene
 Oli kena naesukene;
 Kül wõis Adam rõõmus olla,
 Oma Gewat süles kanda.
 Oh! need olid kallid aead,
 Nende piirid, nende raead
 Olid kindlad, — nende iga
 Pidi nõnda jääma ifa.

9. Ei see rõõm neil tuurind kaua,
 Leid'sid warsti surma haua;
 Saadan, kel on libe keel,
 Teadis, naes'el nõder meel,
 Pafus keeldub puust taal' süüa.
 Naene kuulis petja sõna,
 Sõi ja andis siis ka mehel';
 Pat nüüd tehtud, — surm see järel.

10. Looja heal neil tegi hirmu,
 Peit'sid endid punde warju;
 Aga ei see wõind neid aita
 Ega nuhtluse eest hoida.
 Eedenist neid aeti wälja,
 Ja jäid surma meelewalda,
 Waew ja häda paistis filma,
 Mis nüüd täitis kõik maailma.

2. Troost igawuses.

1. I = ga = wu = ses e = lan il = mas, Üt = si wõe = ra rah = wa hultas.

2. Mul on wäga raske elu,
Kurbdus m'ust ei ial kau.

3. Siiski, mis ma palju kaeban,
Ilma aegu ennast waewan?

4. Sagedast ka tunnen rõõmu,
Kui ma tõstan lahkest laulu.

5. See on tõest õnneks kiita,
Et mõin lauldes aega wiita.

6. Laulma olen noorelt õppind,
Lauldes on kõik kurbdus põlgind.

7. Kui on õhtu tulnud kätte,
Lähem lauldes woodi ete.

8. Heidan ennast lauldes maha,
Nahul hingab siis mo leha.

9. Ja kui wahest böse unes
Kurbdus jälle kätte tuleks,

10. Siis ma tõusen wara üles,
Lauldes loojal' tänu andes.

11. Nõnda kurbduses mo pääwad
Siiski rõõmus mõdda lähwad.

3. Kurbdus ja lootus.

3. N.

1. Mi = nu rõõmuks o = li An = na, Kes mind truu = ist ar = mas = tas

Siis, kui al = les e = las te = ma; Oh, nüüd surm ta närt = si = tas.

2. Aga tõest, ta ütseb jälle
 Laewa paradiski sees, —
 Oh küll nüüd mo süda hale,
 Rõõmu = aeg weel tuleb ees.

3. Laewas saan ma teda näha,
 Kui siit ilmast lahkun ma;
 Surm ei wõi meid lahutada
 Ega rõõmu segada.

4. Oh! küll on need ilma pääwad
 Üritesed, kaduwad
 Ühtejärke noored, wanad
 Siit maailmast lähawad.

5. Oh küll mitmed lapsepõlwe
 Olib armus kihlatud,
 Aga mõnda surma kirwes
 Du neist sagest raiunud.

6. Hale on küll lahtumine
 Siit maailmast mitmele,
 Aga rõõm ja hõistamine,
 Kui seal kogu tuleme.

7. Pea hüüdwad surnukellad
 Ja mind hauda kantakse,
 Sõbrad, wennad, ded hellad
 Saatwad mind siis rahusse.

4. Waeste laste laul.

1. Oh, mis wae=ne ha = le lu = gu Meil, kes wae = siis lap = siis jäänd.

Oh ha = le, oh ha = le, oh ha = le lu = gu se!

(Teised salmid sest laulust wõib leida ses weikeses raamatus: „Kullerkupud“ lehekülj 12.)

Oh:

1. Tere, kallid pruudidene!
 Hüan mina waikseste. —
 Oh tere, oh tere, oh tere pruudite!

2. Kui sa armsast mo peal waatad
 Hüan mina armuga:
 Oh tere n. t. s.

3. Kui so lahketa healt ma kuulen,
Siis mo süda rõõmustab.
Dh tere n. t. f.

4. Mäti mul meeles seisab,
Kui ka kaugel olen s'ust.
Dh tere n. t. f.

5. Sinu kallis nimi seisab
Järgest lauldes minu suus.
Dh tere n. t. f.

6. Ei mo suu nii mõista rääti,
Kui mo süda tunnistas :
Dh tere n. t. f.

7. Jõuaks aeg jo pea tulla
Armus koos siin elada,
Mo armas, mo armas, mo armas
pruudite!

8. Siis sind tahan süles tanda,
Ei s'ust ial lahutada,
Mo kallis, mo kallis, mo kallis pruudite!

5. Kooside külwamine.

1. Ku=ku nüüd, oh seem=ne=te Wait=se wi=lu hau=as=se,

Muld=se woo=di sis=se min=ne Sind ma ka=tan tin=ni i=se.

2. Saand ja kaetud mullasse,
Ei sind filmad enam nää,
Siiski tõused pea jälle
Jlusam, kui olid enne.

3. Ära seft siis kurwasta
Et sind katab muld ja Maa,
Ja et pimedus so ümber,
Märg ja wilu sinu lamber.

4. Üksford langen nõnda ma
Waike wilu hauda ka;
Nii kui sind, mind wiimselt katab
Muld, — kui oma rüppe matab.

5. Aga suure anuga
Tõused jälle elama,
Kui mind Isand suurest wäest
Aratab mo une seest.

6. Kevade laul.

1. Nüüd tal=ve kül=mi on möö=da Sa te=wa=de jo käes, Kõik
2. Mo sü=da tä=nu lau=lab See suu=re Loo=ja = le, Kes

1. met=sa=des ja laan=des Dn lin=nu laul meil ees.
2. rõõ=mu ae=ga an=nab Siin o=ma las=te = le.

7. Kevade laul lastele.

Et laul = ge nüüd lap=sed, jo te = wa = de käes, Sa lin = du =

de lau=lud on met=sa=de sees; Kes tuimad, need te=wa=de

rõõmust ei tea, Meil' a = ga on tõ = est see lõ = bus ja hea. Kes

tuimad, need ke = wa = de rõõmust ei tea, Meil' a = ga on tõ = est see

lõ = bus ja hea.

8. Koolilaste laul.

1. Lapsed rõõmus = ta = gem ennast, Et nüüd saa = te õ = pe = tud

1. Lu-ge = ma ja fir = ju = ta-ma, Laulma ja weel mõn-da muud.

2. Koolis saate palju kuulda,
Mis teil' suureks kasuks on;
Wõtte hoolfäst tähel' panna,
Sest teil' tuleb jäädaw õn.

3. Ärge wiitte koolis aega
Tühja wallatusega:
Aeg, mis laiseldes läin'd mööda,
Ei sa osta rahaga.

4. Jätge maha pahad kombed:
Walet, wargust, kawalust,
Eba usku, kurja wannet,
Kiidu, kära, sõimamist.

5. Mii kui taewa IJa lapsed
Wõtte armus elada,
Õn teil' kurja tehtud wahest, —
Ärge maksge kurjaga.

10. Kui jo üksford suureks saate,
Siis kül alles märkate
Kui suur kasu saand sest teile,
Et nüüd koolis õpite.

6. Olge ärda südamega
Iga looma wastu ka,
Ärge tehke neile liiga,
Ärge olge armuta.

7. Jumal on ka loomad loonud —
Et kül ei sa rääkida, —
Siiski, kes neil' liiga teinud,
Peab üksford wastama.

8. Kes nüüd head nõudma kemas,
Kurjust aegfäst taganeb,
See on Jumalale armas
Ja ka inimestele.

9. Igal aeal olge puhtad
Kõiges eluwiihsides,
Puhtad olgu teie sõnad,
Puhtus paisngu tegudes.

9. Maailm.

1. Kül i = lus on see suur maa-ilm Mis fiis-ki pat-tu täis,

Oh Ju-mal! suur on si-nu arm, Et sal-lid meid seal sees,
Ja hoi-ad loo-mad tae-wa al, Ja ka-lad me-re wees.

2. Kõik Jumal loonud targaste,
Mis ial film siin näeb;
Ja arm ja heldus tunnustse,
Ja weelgi imet teeb,
Et annab kõige loomale,
Mis ial tarwis lääh.

3. Oh inimene! täna nüüd
See suure armu eest
So Loojat, kes nii palju hääd
Sull' jägab rohkest käest,
Ja ära korja patu süüd
So peale igawest.

10. Sui laul.

Traa-rii-raa! Sui tul-nud i-lu-ga, Sui tul-nud i-lu-

ga! Nüüd wõtgem rööm-sad ol-la, Et see aeg jõudnud tul-la,

Ja, ja, ja! Sui tul-nud i = lu = ga.

(See laul on jeb raamatub „Lääne Lillaeed“ lehek. 7.)

11. Palwe ülemate eest.

Iis-sand, õn-nis-ta nüüd hel = dest Mei-e auu-said ü = le =
An-na neil' so Waimu wal = gust, Kes siin wa = lit = se = wad

maid, An-na meil ka wa-ga sü = dand, Et föit sö = na kuu =
meid.

le = me; Ra-hus, õn = nes ja ta rõõ = mus Siis maa-

il = mas e = la = me.

12. Sõa laul.

1. Gi üks-ki surm siin il-ma peal Wõi tõ-est auu=sam ol =
 2. Kõl mõ-ni wa-per wõit-le = ja Du sõ = as an = nud e =
 3. Seal trummide ja män-gi = ga See auu=ga hau = da pan =

1. la, Kui see, mis kee = gi sõ = as seal Sai waen = last wõi = tes
 2. lu, Seal i = sa = maa eest rõõ = mu = ga Ei kart = nud sur = ma
 3. daks', Kes surn'd kui wahwa wõi = le = ja; Da mä = les = tus jääb

1. tun = da, Siis po = le tar = wis lei = na = ta, See surm jo o = li
 2. wa = lu. Ei o = le tõest siin il = ma peal Kõik kus = gil pa = rem
 3. kuul = saks. Ei üks = ki surm siin il = ma peal Wõi tõ = est auu = sam

1. au = uks, Seal lang' = sid pal = ju te = ma = ga Ja hin = ga = wad
 2. sur = ra, Kui sõ = as, waenlast wõi = tes seal, Wõib filmad kin =
 3. ol = la, Kui see, mis kee = gi sõ = as seal Sai waenlast wõi =

1. nüüd ra = hus.
 2. ni pan = na.
 3. tes tun = da.

13. Krenadeeri laul.

1. Mi-na, üks mees Maa-il = ma sees! Po = le kül
2. — — — — — — — — — — Po = le mul

1. veel ohw'tser, Siis = ki jo kre-na=deer, Au-us=tud mõ-le=mad
2. kül ma = ja, Mis mul sest ka wae=a? Laa-gri-pait, kui puudub,

1. Teistest jo ü = le-mad. Siis-sa! kus mees Maa-il = ma sees.
2. Siis puhkan, kus juhtub. — — — — — — — — — —

3. Mina, üks mees
Maailma sees!
Täna pole raha,
Home saan jo palka;
Senni saan laenukske, —
Tajun jo aufaste.
Siis-sa! kus mees
Maailma sees.

4. Mina, üks mees
Maailma sees!
Waenlast tütt kats, kolm
Kõigin maha kui tolm',
Neljäs, kui mind tapab,
Tumal mind siis nõuab;
Siis-sa! kus mees
Maailma sees.

14. Koen igatsimine.

1. Koe-u i-gat-sen ma jäl-le, Kus ma lapselt män-gi = sin;

1. Kus ma mõn-da rõõ-mu tun-nud, Mõnda arm = sat

1. lau-lu laul-nud, Kui seal rõõmus e-la = sin.

2. Küll ma lähaks jälle senna
Laulma ja ka mängima; —
Draakite haua! nutta —
Tahaksin seal sõbradega
Armastuses elada.

3. Päike, võta sa mind kanda
Koen poole kermeste.
Vii, oh tuul, mind enesega
Koen, isamaale senna
Üle maade, merede.

4. Aga, oh! need soovimised
On küll ilmaasjata;
Dummeti jääb troostiks mulle
Kodupait, mis minu meele
Ja ka südand rõõmustab.

5. Wiige koen palju terwit
Linnufesed taewa al,
Ja kui tulete sealt jälle
Tagasi, siis laulge mulle
Minu armsast isamaast.

15. Ema südame kurbdus.

1. Kord o = li pak = sus met = sas Üks wai = ne e = lu = ma = ja,

1. Üks wae = ne lest seal e = las So kurwalt tü = ki aea.

1. Üks wae = ne lest seal e = las So kurwalt tü = ki aea.

2. Poeg oli sõtta läinud
Ja mees ka ärasurn'd,
∴ Seft waesel emal tulnud
Suur kurwastus ja waew. ∴

3. Poeg lootis sõas saada
Nuumärka, nimesid, —
∴ Kas sai? Ei surma walda
La langes ennegi. ∴

4. Ta werd seal ärawalas
Waenlase surmaraud,

∴ Ja ema ainust wara
Nüüd tattis pime haud. ∴

5. Ta wotis oma poega
Weel koeu tulewad,
∴ Sõd, pääwad nuttes walwas, —
Ei olnud tuljad. ∴

6. Käis tihti nutmas wäljas
Ja hüüdis metsa al:
∴ „Mo poeg, mo poeg! kus oled?“
Mets kostis wastu taal. ∴

16. „Kiidetud olgu mo Jeesus!“

1. } Nüüd ü = heft wagast me=hest ka Siin wõtkem röömsast laul=da,
 Kes Jeesust kind=la u = su = ga On wõtnud ta = ga = nõu=da;

Mis i = al rää=kis, te = gi ta, Siis üt = les ik = ka röö=mu=ga:

Kii=de=tud ol = gu mo Jeesus, Kii=de=tud ol = gu mo Jeesus!

2. Üks weike ilus linnuke,
 See oli taal ja armas,
 Mis laulis puuris kenaste,
 Ja oli wirt ja kermas;
 Mees õpetas need sõnad taal',
 Linn laulis pärast igal a'al:
 „Kiidetud olgu mo Jeesus!“

3. Nüüd juhtus fõrd, et linnuke
 Ja puurist lahsti peasts,
 Ja filmapilgul rutuste
 Siin atnast wälja lendis;
 Nüüd aedas suure röömuga
 Ja laulis lahke healega:
 „Kiidetud olgu mo Jeesus!“

4. See waga mees nüüd aeda läks
 Ja waatis tütt aega
 Seal linnu röömu, lendamist,
 Ja katsus teda püüda.
 Linn lendis offast offasse
 Ja laulis ikka röömsaste:
 „Kiidetud olgu mo Jeesus!“

5. Nüüd puhlas weike linnuke
 Seal kõrge puu=ladwas,
 Üks tul siin tuli rutuste
 Ja teda küüsi tõmbas;
 Nüüd karjus weike linnuke
 (Seft et taal oli häda kää):
 „Kiidetud olgu mo Jeesus!“

6. Sel filmapilgul pilvedest
 Üks pisike mürin kuuldi;
 Kul järsku ehmatas nii sest
 Et lastis linnu lahti.
 Kul lendis rutust minema,
 Lind laulis jälle rõõmuga:
 „Kiidetud olgu mo Jeesus!“

7. See waga mees nüüd seisfs seal,
 Ja waatis imekspannes;
 Lind lastis nüüd ta öla peal,
 Ei kartnud kinniandes.
 Mees wiis ta tuppa tagasi
 Ja laulis seal siis ühtlasi:
 „Kiidetud olgu mo Jeesus!“

17. Laulu rõõm.

1. Wõt-kem, wõt-kem rõõmsast laulda, Laulgem puh-tast sü-da=
 2. Eht kül siin maa-il-ma waewas Nüüd weel al-les o-le=

mest, Laulgem nii et ar-mas kuulda, Lau-lu aeg pea lõ-pek käest.
 me, Siis-ki rõõmsad na-gu taewas, Kui siin koo-ris lau-la-me.

3. Laul' teeb südant fergels jälle,
 Kui on mured kurwastand;
 Sest siis laulgem rõõmsast peale, —
 Laulmine on taewa and.

4. Ja kui ükskord siit maailma
 Sumalaga jätame,
 Lähäme siis taewa senna,
 Kus weel parem laulame.

18. Aeg on üürike.

1. } Tuu-le tii = wul möö-da lendwad Mei = e pääwad ru = tu = ga,
 2. } Nastad aas = ta jä = rel jõudwad, Et ei mõis = ta ar = wa = ta.
 1. } Pääwad, mis kord läi = nud mööda, Need ei tu = le ta = ga = fi;
 2. } Üks-kord e = la = me siin a = ga, See = gi aeg on ü = ri = ke.

1. Kõik mis nüüd maa = il = mas nä = ha, Saab kõik pe = a lõ = pe = ma
 2. Ün = sad on, kes siin maa = il = mas Tar = gasti ae = ga pruu = ki = wad,

1. Ja mis al = les e = lab tä = na: Pe = a haud saab nee = la = ma.
 2. Mei = le paist = wad sur = ves fil = mas Ra = hu = rii = gi wä = ra = wad.

19. Nooruse pääwad.

1. Ma e = lan noo = re põl = we sees, Mul rõõmus meel ja terwis kääs.
 2. Ma õit = sen nii kui lil = li = ke Ja lau = lan nii kui lin = nu = ke.

3. Aeg lähäb mööda rutuste,
 Mii, et ei pane tähele.

4. Ja siiski, kui jään mõtlema:
 Eht wõib pea elu lõpeda.

5. Eest mitmed on siit noorelt läind,
 Surm järsku elul' ofsa teind.

6. Kas olen nenda eland ma,
 Et rõõmuga wõin surra ka?

7. Ja kui ei tule noorelt surm:
 Pea olen ma jo wana põrm.

8. Kes wanuses nüüd ägawad,
 Kord olid noored, tugewad.

9. Oh, et nüüd noores põlwes ma
 Ka mõistaks wagast elada!

10. Et patu eest end hoiaksin,
 Siis ika rõõmu leiaksin.

20. Lahkumine.

1. Nüüd on aeg jo jõudnud tul = la, Et pean tei = test lah = ku = ma
 2. Eht wõib wiimne kord ka ol = la, Et siin koos nüüd o = le = me,
 3. A = ga siis = ki jääb mei' lootus Maa peal kol = ku saa = da weel;

1. Sa nüüd jä-stan ju-ma = la-ga Sil-ma-wee-ga tei = e = ga
 2. Kül siis taewas kol = ku = tul = la Mi-tab Ju-mal wii-ma = te,
 3. Sel = le peal jääb meise oo-tus, Eht kül lah = ku = des kurb meel,

1. Sil-ma = wee = ga tei = e = ga.
 2. Mi-tab Ju = mal wii-ma = te.
 3. Eht kül lah = ku = des kurb meel.

21. Hommiku laul sui aial.

1. Dö möö-das, päi-fe paistab Nüüd jäl = le arm-sas = te,
 2. Sull' Ju-mal, kii-tust lau-lab Kõit rah-was il-ma peal;

1. Ta wal-gus il=ma täidab, Kõit är=tab uu = es=te.
2. Kõit loom sull' tä=nu an=nab, Mis lii-gub siin ja seal.

3. Kõit linnufesed hulgal
Müüd rõõmsast laulawad
Sull' kiitust, oma Loojal',
Et metsjad kõlawad.

4. Puud, rohi, põllud, wäljad
Weel kasteft hiilgawad;
Oh Jumal! sina täidab
Kõit oma armuga.

5. Ei taha ma ka olla
Müüd enam unine,
Sull' tahan kiitust anda
Müüd lauldes rõõmsaste.

6. So lähän rõõmsast tööle
Siin uue rammuga,
Mo töö lääb forda mulle
So armu abiga.

22. Ohtu laul sui aial.

1. Waata, kuu kui kul = la rat=tas Hiilgab kõr=ges armsas=te,
2. Täht=te' hul=gad, suu=red il=mad Lääf'wad suures ruumis seal;

1. Päi = ke on jo am=mu loo=jas, Wakkne õh=tu ra=hu kää,
2. Mei = e wae=te põr=mu filmad, Nääwad neist küll wä=he teal.

1. Näät ja õõ-pit hüüdwad nõidu: He-ad ööd teil' soo-wi-me.
 2. Kui ford waim silit wangist peaseb, Siis kõit a = wa-lit ta ees.

23. Kaanon (nelja feltfiga).

Rõõmsad lap-seb, tul-ge kõi-ku: Laul-ge nüüd, laul-ge nüüd, seadke

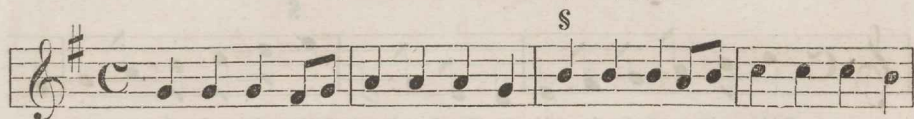
hea-led nen-da, et on i-lus kuulda kõi = ki-del, kõi = ki-del.

24. Kaanon (kolme feltfiga).

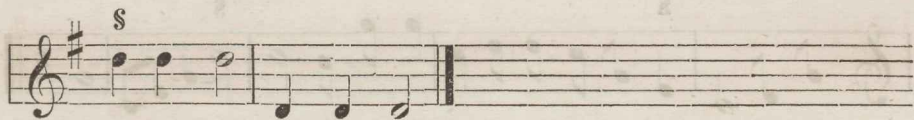
Mi-na rõõmus; sõ-brad ol-ge mi-nu-ga ü-hes rõõm-sad,

mit-te nuk-ra mee-le-ga Laul-ge rõõm-sast, nii et hää-ti kõi = lab ka.

25. Kaanon (kolme feltfiga).

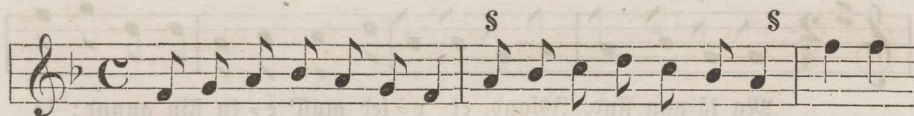

Kui sa ta=had rõõmus ol=la, Tu=le mei=e felt=fi laulma,

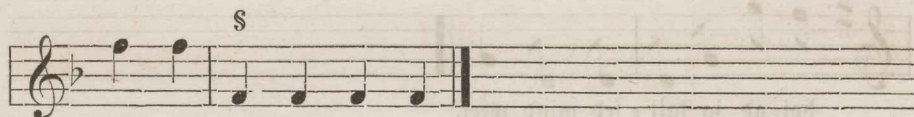

Kül sa nääd, rõõmsaks saad!

26. Kaanon (nelja feltfiga).

Kuulge, kui=das kel=la heal hüü=ab kõr=ges tor=nis seal: Wõt=ke

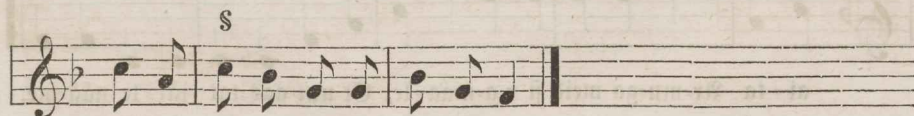

tõt = ta pü = ha kot = ta.

27. Kaanon (nelja feltfiga).

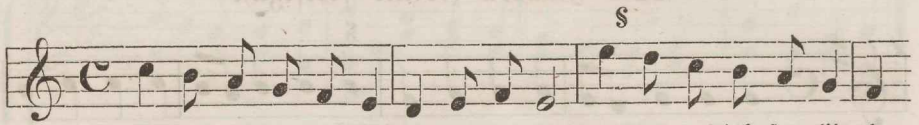
Hal = lee = lu = ja lau = lu = de = ga and = wad kii = tuft Kee = ru =

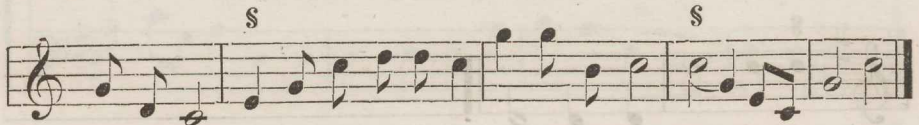
bid ja ing = li wä = ed Roo = ja = le.

3. N.

28. Kaanon (nelja seltsiga).

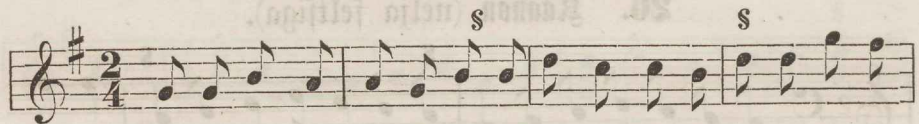

Kõik mis e=lab, see kiit=ku J̄s=san=dat! Kõik mis e=lab, see kiit=ku

J̄s=san=dat! Kõik mis e=lab, see kiit=ku J̄s=san=dat! Na=men! Amen!

29. Kaanon (nelja seltsiga).

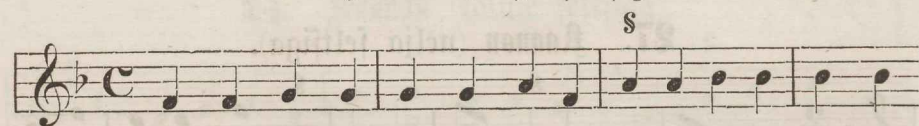

Ma tä=nan sind, J̄s=and, et o=led mull' e=lu siin annud; sa

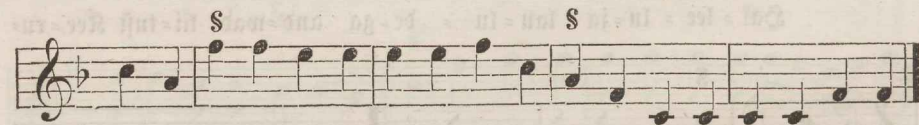

hoi=ad ja kait=sed mind veel.

30. Kaanon (nelja seltsiga).

Kõõmsaft laul=des wõt=lem kii=ta Ju=ma=lat, kes wõt=nud

ai=ta Ar=mu=ga meid si=a=maa=le, Et uut aas=tat jäl=le nää=me.

Ar 869

Brandt, F.

Pisukene